

170 хиляди незаети жилища, от които 102 хиляди са били в градовете.<sup>33</sup> Това е един нерадостен факт, свързан с неправилното разпределение на жилищния фонд. В условията на пазарна икономика, каквато сега се изгражда в нашата страна, вероятно този нерадостен факт ще придобие далеч по-големи размери, тъй като в градовете немалка част от жилищната площ ще се заделя за стопански и търговски нужди, пък и ще отпадне досегашното разпределение на жилищния фонд, тъй като жилищните проблеми трябва да се решават почти изключително върху основата на личните възможности на отделните лица и семейства.

**Четвърто.** Жилищният проблем пресича и фокусира в себе си не само отражението на глобалните социални процеси и противоречия, но и влиянието на тяхното присъствие и проява върху стереотипите и ценностните системи на определени етнически групи, етнорелигиозни и етнокултурни общности, на техните обичаи и традиции, свързани по различен начин с репродуктивните и социализиращите нагласи и реализация на същите.

Естествено, всичко това рефлектира по специфичен начин и с особени нюанси върху живота на циганското семейство, което е обект-предмет на изследване в дадения случай и което, за съжаление, не е било обградено с необходимото внимание, - както в сферата на научните изследвания, така и в сферата на неговата социална постановка и решение на неговите проблеми.

\* \* \*

Колкото и парадоксално да звучи за незапознатия с реалната (а не формално регистрирана) етническа картина на страната, сега, след 10 ноември 1989 г., циганите (взети в съвкупност по произход и принадлежност) са най-голямата етническа общност у нас. Понастоящем в държавните граници на България живеят трайно около 580 до 630 хиляди граждани от цигански произход. От тях обаче само около по-

---

<sup>33</sup> Виж: Р. Милушева. Жилищни и културно-битови условия на семействата в България. - "Население", 1991, кн. 3-4, с. 40.